

F. t. I. vedr. konkursloven og konkursskatteloven

I de formentlig få tilfælde, hvor der ikke vil være mulighed for elektronisk overførsel til kreditorens pengeinstitut, finder Konkursrådet, at skyldneren fortsat bør afholde udgiften i forbindelse med betalingen af rådighedsbeløbet.

Der henvises til betænkningen side 312 ff.

4.8.2.3. Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter vedrørende behandlingen af småfordringer og om administrationen af skyldnerens udlodning til kreditorerne.

I forbindelse med høringen over betænkningen er der peget på, at skyldneren normalt afdrager dividenden i 5 årlige rater, og at den bagatelgrænse, som Konkursrådet foreslår, derfor bør forhøjes f.eks. til 1.000 kr. for at undgå, at den enkelte rate bliver så lille, at det reelt ikke kan betale sig for fordringshaverne at behandle indbetalingerne. Justitsministeriet er enig med Konkursrådet i, at bagatelgrænsen indtil videre bør fastsættes til 500 kr. Dette beløb afspejler, uanset at det opdeles i flere rater, efter Justitsministeriets opfattelse en passende balance mellem hensynet til mindre kreditorer, for hvem dette beløb fortsat vil kunne have en reel værdi, og hensynet til større kreditorer, for hvem små beløb kan være af mindre interesse.

Justitsministeriet har i den forbindelse overvejet, om skyldneren bør have ret til at tilrettelægge sin afdragsordning på en sådan måde, at skyldneren betaler de mindre tilgodehavender på én gang uden opdeling i flere rater. Det vil f.eks. kunne tilrettelægges således, at skyldneren det første år betaler alle dividendebeløb på mindre end 500 kr. eller 1.000 kr. på én gang, hvorefter de øvrige dividende krav betales over de sidste fire år af afdragsperioden. Efter Justitsministeriets opfattelse vil en sådan ordning dog ikke være hensigtsmæssig, idet skyldnerens betalingssevne vil kunne nedsættes i løbet af afdragsperioden, f.eks. hvis skyldneren mister sit arbejde og dermed ikke kan overholde den afdragsordning, der er fastsat i kendelsen om gældssanering, og alle kreditorerne bør dele risikoen herfor.

Det bemærkes endvidere, at de kreditorer, der ikke måtte ønske at modtage rater på små beløb, ligesom i dag vil kunne meddele skifterettens medhjælper, at der gives afkald på en samlet dividende, der ikke overstiger et bestemt (mindre) beløb. Dette kan meddeles allerede i forbindelse med, at kreditorerne anmelder deres krav i sagen, og herved vil kreditorerne ikke blive belastet yderligere af gældssaneringssagen i form af henvendelser fra skifterettens medhjælper eller ved udbetaling af små dividendebeløb.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8 og 11

427 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

(forslag til konkurslovens § 208 a, stk. 1, 2. pkt., og § 216, stk. 1), og bemærkningerne hertil.

4.9. Misligholdelse i gældssanering

4.9.1 Gældende ret

Betaler en skyldner, der har fået gældssanering, ikke de afdrag, der er fastsat i gældssaneringskendelsen, har det umiddelbart ingen betydning for bortsaneringen af gælden, jf. konkurslovens § 226, stk. 2. En gældssaneringskendelse, der indeholder en henstands- og afdragsordning, er endelig og er således ikke betinget af, at skyldneren overholder sine afdragsforpligtelser. Det betyder, at det forhold, at skyldneren ikke overholder disse forpligtelser, som udgangspunkt ikke bevirker, at kendelsen derved bortfalder.

Efter konkurslovens § 229, stk. 1, nr. 2, kan gældssaneringskendelsen på begæring af en *fordringshaver* imidlertid *ophæves* af skifteretten, hvis skyldneren groft tilsidesætter sine forpligtelser ifølge gældssaneringskendelsen. Retspraksis har i overensstemmelse med forarbejderne til bestemmelsen, jf. betænkning nr. 957/1982, side 98 f., anlagt en særdeles streng vurdering af, hvornår betingelserne for ophævelse er opfyldt, således at den manglende betaling normalt skal kunne bebrejdes skyldneren, f.eks. fordi denne har borttødet de midler, der skulle have været brugt til betaling, på eksempelvis drikkeri, spil eller forbrug.

Efter konkurslovens § 228, stk. 1, kan skifteretten endvidere på begæring *genoptage* gældssanerings sagen med henblik på ændring af gældssaneringskendelsens henstands- og afdragsbestemmelser, når ganske særlige hensyn *til skyldneren* taler derfor. Sagen kan derimod ikke genoptages med henblik på at forhøje eller nedsætte det beløb, som skyldneren samlet set skal betale sine kreditorer efter kendelsen om gældssanering.

Er skyldnerens ændrede økonomiske forhold af en sådan varig karakter, at skyldneren ikke vil blive i stand til at betale dividenden, vil en genoptagelse af sagen kunne være formålsløs, da skifteretten ikke har mulighed for at lade den resterende gæld bortfalde eller for at nedsætte det samlede beløb, som skyldneren skal betale sine kreditorer.

I den situation kan skyldneren i stedet indgive en ny begæring om gældssanering, dvs. en »gældssanering i gældssanering«. Højesteret har i en kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2002, side 2275, fastslået, at der kan afsiges kendelse om gældssanering, der også omfatter krav, der er indgået i en tidligere ikke opfyldt gældssanering, hvis skyldneren godtgør, at han eller hun ikke er i stand til og inden for de nærmeste år in-